

فراخوان فعالان زن داخل ایران به مناسبت روز جهانی زن

زنان و مردان خواستار رهایی، عدالت و برابری

۸ مارس نزدیک است، روزی که زنان در تمام جهان علیه نابرابری و برای دستیابی به شرایطی انسانی‌تر مبارزه می‌کنند. مبارزه‌ای که در طول سال‌ها گرچه ثمرات فراوانی داشته است، اما هنوز تا تحقق برابری راهی طولانی در پیش دارد.

سال‌های اخیر که نظام سرمایه‌دار بحران خود را بیش از پیش بر دوش زنان گذاشته است، شاهد سخت‌تر شدن زندگی زنان در سراسر جهان هستیم. صاحبان قدرت و ثروت با تشدید استثمار همه‌جانبه‌ی زنان سعی در گذر از این بحران دارند، اما خواهران ما با قدرتی دوچندان در هر گوشه‌ی جهان به پا خاسته‌اند و در هر فرصتی فریاد اعتراض خود را سر داده‌اند.

زنان ایران نیز سال‌هاست در چنبره‌ی انواع تبعیضها و نابرابری‌ها گرفتار آمده‌اند، قوانین نابرابر در ازدواج، طلاق، ارث و... از زنان شهروندانی درجه دو ساخته است. در برابر خشونت خانوادگی و آزار خیابانی از هیچ حمایت قانونی‌ای برخوردار نیستند. هر بار به بهانه‌ای حق مالکیت بر بدن‌هایشان نادیده گرفته می‌شود؛ گاه با حجاب اجباری، گاه با ایجاد محدودیت و ممنوعیت در دسترسی رایگان به وسایل پیشگیری از بارداری و...

به همه‌ی این تبعیضها باید شرایط نابسامان اقتصادی را افزود. زنان آسیب‌های زیادی از سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالیستی از جمله خصوصی‌سازی دیده‌اند. از جمله نتایج این سیاست‌ها حذف روزافزون زنان از بخش رسمی بازار کار و راندن آنان به سوی بخش غیررسمی بوده است. بیش از نیمی از زنان بدون قرارداد یا با قراردادهای موقت و دستمزدهای بسیار اندک مشغول به کارند و از حداقل حقوق قانونی محروم‌اند. بخش زیادی از این کارگران غیررسمی را مهاجران تشکیل می‌دهند که در مقابل روابط بهره‌کشانه‌ی کار آسیب‌پذیرترند. زنان شاغل در بخش رسمی نیز با عدم امنیت شغلی، نظارت‌های نفس‌گیر بر پوشش و رفتار خود، محدود کردن خدمات عمومی - نظیر مهدکودک پس از بارداری- و موانع سرسخت بر سر راه پیشرفت شغلی‌شان مواجهند. از

سوی دیگر نرخ بیکاری زنان به دو برابر مردان رسیده است، موج بیکاری در میان زنان تحصیل کرده به مراتب بیشتر است و در موارد بسیاری شرایط جنسیت زده‌ای چون وضعیت تأهل، سن و ظاهر به شرایط گزینش شغلی اضافه می‌شود. گذشتن از این سد، پایان دشواری‌ها نیست، زنان پس از استخدام نیز با موانع دیگری چون عدم امنیت شغلی و آزارهای جنسی در محیط کار دست و پنجه نرم می‌کنند.

تاریخچه^۴ مبارزات زنان در ایران نشان می‌دهد آنها هرگز پذیرندگان خاموش نابرابری و بی‌عدالتی نبوده‌اند. زنان نه تنها به شکل انفرادی برای بهبود زندگی شخصی خود کوشیده‌اند بلکه از هر فرصتی برای سازماندهی و مبارزه^۵ جمعی بهره برده‌اند.

راه‌رهایی زنان از سلطه^۶ مردسالاری، سرمایه‌داری و انواع سلطه‌های دیگر بسیار طولانی است. از همین رو، ما جمعی از فعالان جنبش زنان در ایران بار دیگر با تأکید بر حق خود بر خیابان‌های شهر گرد هم می‌آییم و اعتراض خود را به نابرابری، بی‌عدالتی و شرایط نامساعد زنان به‌ویژه در بازار کار ایران فریاد می‌زنیم.

ما زنان و مردان برابری‌خواه از همه^۷ آنانی که برای دستیابی به جهانی عادلانه‌تر می‌کوشند، از تمامی کارگران، معلمان، پرستاران، مربیان پیش‌دبستانی، بازنشستگان، دانشجویان، زنان خانه‌دار و از همه^۸ فعالان جنبش‌های اجتماعی می‌خواهیم تا در روز پنجشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۶ از ساعت ۱۱ تا ۱۲ ظهر در برابر وزارت کار در کنار ما بایستند.

کانال اطلاع‌رسانی درباره^۹ تجمع ۸ مارس